

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

492

Szerző:

(m. b. b.)

Cím:

Bajor Gizi emlékére

Forrás:

Magy. Szemp.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

1956. II. 12.

Hely:

Idő:

" 1956 v

Személy:

Helyszám:

Közp. r. A mozdulatot, a büszke fejtartást, ahogy; élete utolsó szerepében, az Armány és szeretem Lady Milfordjában Bajor Gizi távozott a színpadról, mintha tegnap láttuk volna. Már öt éve — és útiköpenye suhogása, amint hirtelen léptekkel megy a kétszárnyú ajtó felé, szinte még ma is hallatszik. Már öt éve, és a drágakövek, amelyeket mint Lady Milford, házanépére, a kincsek, amelyeket mint színésznő a magyar művészetre hagyott, még mindig gazdagítanak. Ragyogásuk és erejük tisztul és növekszik az emlékezetben, működik és munkál az utódokban.

Milyen babona volt azt tartani, hogy a színész műve tiszavirágéletű: elhull esténként a függöny legördültével, végtépp szétfosz-

lik a színész halálakor! Micsoda tévedés! Az igazán nagy művészegyéniségek, az igazán nagy alkotók, akik közé Bajor Gizi tartozik, életművükkel tartósabb othomba építik bele magukat az emlékezés laza és ingatag tündérkastélyánál. Lép-csöként, oszlopként, tartógerendaként a fejlődés megbonthatatlan épületéhez tartoznak. Bajor Gizi életműve — szerepek sok száza — disze is, de egyben szerkezeti eleme is a magyar színirodalom drámai nőalakjainak ábrázolása a színpadon ma szegényesebb és halványabb volna; nélküle a női lélek színpadi megfogalmazása, legyen az csitri lány vagy bölcs öregasszony, kevésbé volna árnyalatos. Hiányoznának belőle azok a

színek és fordulatok, amelyek Bajor Gizi lényéből, ötletességéből, játékoságából, kultúrájából, humorából: varázslatos tehetségéből áradtak, és amelyeknek a mi mai színpadaink számára 6 volt egyik legnagyobb örökhatárja. Finom rezzenésekben, hangváltásokban, komikai és tragikai mozzanatok megoldásában, még játékbeli szünetekben is vissza-visszatér egy pillanatra színpadainkra még ma, öt év múltán is, Bajor Gizi művészete olyan jelentkező erővel, hogy ráismerünk: ez ő. Nem, nem úgy, hogy utánozzák az utánozhatatlant, hanem úgy, hogy játéknak: legmaradandóbb, legértékesebb, tehát legemberibb elemei beleivódtak művészetünk légkörébe, s a fiatalok, az utódok már ezt lélegzik be.

1.2. — 14806/51
Az olyan nagy művészet, mint Bajor Gizié, ilyen módon öröklődik egy nép körében, amelyek megvan az ereje és lehetősége hozzá, hogy emlékeit ne csak őrizze, hanem ápolja és fejlessze is, s legjavukat, a legértékesebbeket hagyományná nemesítse. Bajor Gizi színészi életművének nagy része méltó arra, hogy tradícióvá váljék. Most, halálának ötödik évfordulóján, emléke olyan friss és fájó, hogy még csak a szívünk őri a melegét, ahogyan még alig hült ki búcsúzó kezétől Lady Milford palotájának kilincse. A következő évek és évtizedek érlelik majd meg Bajor Gizi művészetét érzelmi emlékből tudatos hagyománnyá.

(m. b. b.)